

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/108/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201023
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201023.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľa: JUDr. H. Z., nar. XY, bytom G., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku poberateľa výsluhového dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2015, č.k. 24Sd/234/2014-72, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2015, č.k. 24Sd/234/2014-72, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 29. januára 2015, č.k. 24Sd/234/2014-72, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XY zo dňa 04. júna 2014, ktorým podľa § 65, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o sociálnom poistení“) navrhovateľovi od 13. decembra 2010 priznala starobný dôchodok v sume 110,70 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že navrhovateľovi bol od 18. júla 2010 priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“), pričom navrhovateľ na účely dávky výsluhového zabezpečenia získal dobu služby policajta v rozsahu 33 rokov a 116 dní. Pokiaľ odporkyňa celkovú výšku starobného dôchodku, ktorá by navrhovateľovi patrila aj pri zhodnotení doby služby policajta krátila, aplikujúc na základe judikatúry najvyššieho súdu (rozsudok sp.zn. 7So/138/2011 z 15. augusta 2012) čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len „Dohovor č. 128“), jej postup krajský súd schvaľoval, keďže iným postupom by spôsobila neprímerané zvýhodnenie navrhovateľa voči ostatným poistencom. V tejto súvislosti poukázal na to, že tento dohovor bol ratifikovaný 11. januára 1990 a príslušné ustanovenia Dohovoru č. 128 majú prednosť pred zákonom a sú priamo záväzné aj pre odporkyňu; hoci presný postup v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 nie je zakotvený v žiadnom vnútroštátnom

predpise, krajský súd postup odporkyne považoval za súladný s doterajšou ustálenou súdnou praxou a rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydanými v obdobných prípadoch, a preto rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol nedostatočnosť zistenia skutkového stavu potrebného na posúdenie rozhodujúcich skutočností a nesprávny právny názor krajského súdu. Poukázal na to, že zákon o sociálnom poistení neupravil spôsob krátenia starobného dôchodku, ktorý odporkyňa použila pri určení výšky jeho starobného dôchodku. Názor krajského súdu preto nemá oporu v žiadnom zákone.

Navrhovateľ zdôraznil, že výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, súd nemôže označovať za starobný dôchodok, lebo tento je vyplácaný za výsluhu rokov; starobný dôchodok je pritom priznaný za dožitie dôchodkového veku. Dohovor č. 128 určuje jednoznačne možnosť, nie povinnosť, zákonodarcu v prípade súbehu nárokov na dávky rovnakého druhu krátiť dávky, avšak vždy iba za určených podmienok a v určenom rozsahu, ktoré mal určiť vnútroštátny zákonodarcu. Taký zákonný predpis neexistuje a nebol kreovaný, preto odporkyňa nie je oprávnená sama si určovať a vytvárať tieto podmienky pre aplikáciu Dohovoru.

Na strane druhej zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení podľa názoru navrhovateľa ustanovuje nárok na započítanie všetkých odpracovaných rokov pre výpočet výšky starobného dôchodku.

V kontexte s uvedeným navrhovateľ namietol ako nezákonné, vágne a nekvalifikované aj konštatovanie krajského súdu, podľa ktorého tomuto súdu „nie je daný iný mechanizmus krátenia známy ako ten, ktorý aplikovala odporkyňa, pretože ak by postupovala akýmkoľvek iným spôsobom, spôsobila by neprímerané zvýhodnenie navrhovateľa voči ostatným poistencom...“.

Navrhovateľ ďalej namietol, že v zmysle čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128 „...chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky“, čo si zákonne uplatňuje .

Podľa názoru navrhovateľa je scestná a absurdná argumentácia, že ide o opakovaný nárok na dôchodkovú dávku za tie isté odpracované roky, lebo zákon taký súbeh dôchodkov nevytlúčil.

Navrhovateľ si sám nevybral osobitný systém sociálneho zabezpečenia, zákonom č. 328/2002 Z.z. bol do neho zaradený a sociálne odvody musel odvádzať v tomto systéme. Do roku 2002 pritom tieto odvody odvádzať do Sociálnej poisťovne v rámci spoločného systému dôchodkového poistenia.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa trvala na správnosti preskúmaného rozhodnutia a jeho dôvodov a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

V zmysle § 132 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 129 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov policajt má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií.

Nebolo sporné, že navrhovateľ už v období pred prijatím zákona č. 328/2002 Z.z. splnil podmienku získania najmenej 20 rokov služby; jeho služobný pomer, vrátane doby náhradnej vojenskej služby trval až do 17. júla 2010, celkovo 33 rokov a 116 dní. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“) číslo SRLZ-SZ-VZ-44.326-1/2010 z 25. augusta 2010 mu bol podľa § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov od 18. augusta 2010 priznaný výsluhový dôchodok v sume 1631,81 € mesačne.

Podľa § 274 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ, nar. XY, dovŕšil dôchodkový vek dňom XY.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom je zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov.

Žiadosťou o dôchodok z 11. júna 2013, doručenou odporkyni 14. júna 2013 navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku spätne od 13. decembra 2010.

Odporkyňa preskúmaným rozhodnutím číslo XY zo 04. júna 2014 priznala navrhovateľovi od 13. decembra 2010 starobný dôchodok v sume 110,70 € mesačne (súčasne rozhodla o jeho zvýšení podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 01. januára 2011, od 01. januára 2010, od 01. januára 2013 a od 01. januára 2014). Odporkyňa najskôr vypočítala tzv. teoretickú výšku dôchodku v sume 707,20 € mesačne na základe zhodnotenia nielen doby poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia od 01. septembra 1971 do 31. marca 1977, ale aj doby hodnotenej ako doba služby policajta na účely výsluhového dôchodku od 01. apríla 1977 do 17. augusta 2010 spolu v rozsahu 38,9042 roka. Teoretickú sumu starobného dôchodku krátila s poukazom na Čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o sumu 599,87353171 €, rovnajúcu sa koeficientu 0,84823746, určeného ako podiel 33 skončených rokov služby a 38,9042 roka súčtu dôb služobného pomeru a tzv. obdobia dôchodkového poistenia „v civile“. Na tom základe určila sumu starobného dôchodku 107,40 € mesačne, ktorú v súlade s § 82 zákona o sociálnom poistení a opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 413/2009 Z.z. zvýšila o 3,30 € na 110,70 € mesačne, v ktorej starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení

navrhovateľovi od 13. decembra 2010 aj priznala.

Medzi účastníkmi konania je spor o povahu výsluhového dôchodku a oprávnenie odporkyne krátiť starobný dôchodok z dôvodu jeho súbehu s výsluhovým dôchodkom a spôsob krátenia.

Zámerom zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) výsluhový dôchodok i dávky výsluhového zabezpečenia považované za výsluhový dôchodok podľa § 124 zák. č. 328/2002 Z.z. plnili funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru ako dávka sociálneho zabezpečenia existujúca či už samostatne alebo popri starobnom dôchodku, na ktorý vznikne nárok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení).

Súčasne zámerom zákonodarcu bolo zákonom č. 328/2002 Z.z. zabezpečiť, aby pomerná výška výsluhového dôchodku bola vyššia ako keby policajtom bola doba profesionálnej služby hodnotená len vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia. Z toho teda vyplýva záver, že úmyslom zákonodarcu bolo, aby súčet výsluhového dôchodku a starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia bol vyšší, resp. aspoň rovnaký ako suma starobného dôchodku poistenca, ktorý by mal všetky doby poistenia (zamestnania) hodnotené len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia (zabezpečenia).

Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania).

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Podľa Čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba súčasne nárok na rôzne invalidné, starobné alebo pozostalostné dávky, môžu sa tieto dávky krátiť za určených podmienok a v určenom rozsahu; chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky.

Podľa Čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z.z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, teda aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V

dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotsky, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

Najvyšší súd judikoval, že „aj vtedy, ak by poistenec nesplnil podmienku získania viac ako 15 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by túto potrebnú dobu po zhodnotení obdobia poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa by mala postupovať v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby policajta rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. Iný postup by bol v priamom rozpore so zámerom zákonodarca zabezpečiť vojakom a policajtom vyššiu úroveň ich zabezpečenia v starobe za dobu výkonu ich služby (zákon č. 328/2002 Z.z.) a táto kategória poistencov v systéme vnútroštátnych poisťovacích a zabezpečovacích systémov by bola znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku, a dokonca by s ňou odporkyňa zaobchádzala horšie, ako s poistencami poistenými v zahraničí, u ktorých o takomto krátení dôchodkov ani ona nemá pochybnosti. Odlišným postupom odporkyne by sa doby poistenia poistenca vo všeobecnom systéme stratili a neboli by v žiadnom zo systémov zohľadnené, čo nezodpovedá ani zámeru zákona. Inak odporkyňa núti poistencov, poistených aj v osobitnom poistnom systéme, aby vykonávali zamestnanie po splnení podmienok pre vznik nároku na starobný dôchodok po dosiahnutí ich zvýhodneného dôchodkového veku, čo nie je prípustné. Osobitný systém sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov totiž neposkytuje poistencom osobitného systému také starobné, predčasné starobné, invalidné, sirotské, vdovské a vdovecké dôchodky, ktoré by zohľadnili celú dobu poistenia poistenca“.

Treba prisvedčiť navrhovateľovi, že zákonodarca doteraz na vykonanie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 neupravil zákonom postup krátenia starobného dôchodku v prípade jeho súbehu s výsluhovým dôchodkom z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. Taktiež je však potrebné zdôrazniť aj to, že zákon č. 461/2003 Z.z. priamo v ustanoveniach § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 vylúčil možnosť započítania obdobia služby policajta, získaného v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok (minimálne 15 rokov) do obdobia dôchodkového poistenia. Len výkladom relevantných predpisov spôsobom, ktorý najvyšší súd považuje za konformný s Ústavou Slovenskej republiky, najvyšší súd vo viacerých svojich rozhodnutiach judikoval, že výsluhový dôchodok má od dovŕšenia dôchodkového veku podľa zákona o sociálnom poistení charakter dávky v starobe, ktorú má na mysli čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Bez tejto judikatúry by odporkyňa pre nárok na starobný dôchodok v zmysle vyššie uvedených ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení vôbec nemohla pre nárok a výšku starobného dôchodku započítať navrhovateľovi dobu služby v Policajnom zbore.

Súčasne je potrebné skonštatovať, že ak napriek už ustálenej judikatúre najvyššieho súdu ohľadom nároku poberateľov výsluhového dôchodku na starobný dôchodok, zákonodarca doteraz v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 legislatívne neupravil osobitný spôsob výpočtu a krátenia starobného dôchodku, potom pri absencii takej úpravy (rovnako ako pri pretrvávajúcej absencii zohľadnenia doterajšej judikatúry zákonnou úpravou nároku poberateľov výsluhových dôchodkov na zohľadnenie obdobia služby zakladajúcej nárok na výsluhový dôchodok aj na účely nároku a výšky starobného dôchodku) je potom úlohou súdu vysporiadať sa s touto „dierou v zákone“ tak, aby bolo zachované

Ústavou garantované právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Ak teda pri posudzovaní nárokov poberateľov výsluhových dôchodkov podľa zákona č. 328/2002 Z.z. na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení odporkyňa aplikovala ustanovenie čl. 33 ods. 2 tohto zákona, bolo úlohou súdu preskúmať len to, či toto krátenie je možné považovať za súladné s Ústavou a Dohovorom č. 128.

Výsluhový dôchodok priznaný podľa § 38 a § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov je dávkou, ktorá patrí jeho poberateľovi od skončenia služobného pomeru a patrí mu aj po dovŕšení dôchodkového veku podľa všeobecného predpisu o sociálnom poistení (zák. č. 461/2003 Z.z.). Vzhľadom na túto skutočnosť výsluhový dôchodok má odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku povahu dávky v starobe, ktorú je potrebné považovať v zmysle Čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128 za inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť (prežitie určeného veku) - takou dávkou je aj starobný dôchodok, na ktorý vznikne nárok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Vzhľadom na súbeh nárokov na dve dávky rovnakého druhu (dávky v starobe) potom v súlade s Čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 prichádza do úvahy krátenie starobného dôchodku. Iný postup a priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z.z. v plnej, tzv. teoretickej výške (tu 707,20 €) by mal za následok priznanie dvoch povahovo rovnakých dávok za tie isté doby poistenia, čo by viedlo k neodôvodnenému a neprimeranému zvýhodneniu osôb, poistených v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia a k diskriminácii poistencov, ktorí získali obdobia poistenia v takom istom rozsahu len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že úpravu v zákone o sociálnom poistení, podľa ktorej vzhľadom na získanie doby služby policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok by sa obdobie tejto služby v zmysle § 60, ods. 2 a § 255 ods. 5 tohto zákona vôbec nemalo hodnotiť, najvyšší súd preklenul svojou judikatúrou v prospech týchto poistencov. Súčasne však judikoval aj to, že odporkyňa môže vykonať krátenie tzv. teoretickej sumy v súlade s Čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a to tak, že krátenie je možné vykonať len pomerne, o sumu zodpovedajúcu pomeru doby služby policajta k celkovej dobe poistenia tak vo všeobecnom, ako aj osobitnom systéme sociálneho poistenia, najviac však o sumu výsluhového dôchodku.

Pokiaľ teda odporkyňa, pri absencii osobitnej zákonnej úpravy, vychádzajúc z judikatúry najvyššieho súdu, vykonala výpočet teoretickej sumy starobného dôchodku (707,20 €) a túto teoretickú sumu krátila o sumu 599,87353171 €, rovnajúcu sa koeficientu 0,848237465, určeného ako podiel 33 skončených rokov služby a 38,9042 roka súčtu dôb služobného pomeru a tzv. obdobia dôchodkového poistenia v civile, teda o sumu nepresahujúcu sumu výsluhového dôchodku, a navrhovateľovi priznala starobný dôchodok od 13. decembra 2010 v sume 110,70 € mesačne, takýto jej postup považoval odvolací súd za súladný s čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Odvolací súd súčasne považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ navrhovateľ v konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia advokátom JUDr. H. Z., ide o totožnú osobu a v takom prípade v zmysle § 24 a § 25 O.s.p. nie je možné, aby navrhovateľ sám seba zastupoval ako advokát.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.